

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

امام خامنه ای مد ظله العالی:

امر به معروف و نهی از منکر یک وظیفه عمومی است امر به معروف یعنی دیگران را به کارهای نیک امر کردن نهی از منکر دیگران را از کارهای بد نهی کردن.

جلسه ششم - زیست عفیفانه - سرکار خانم دکتر فهیمه فرهمند پور

(عوامل بیرونی عفت ورزی)

خدمت شما سلام عرض می کنم و یادآوری می کنم که در نشست های قبلی ما بعد از تعریف عفت از زیست عفیفانه، هم در معنای عامش هم در معنای خاصش وارد بحث از عوامل اثرگذار بر شکل گیری و به توسعه عفت و زیست عفیفانه پرداخت اشاره کردیم.

یک بخش کار مربوط هست به عوامل درونی و فرآیند تربیتی و یک ورزش و ممارست و تمرین مستمر روحی و ایجاد ورزیدگی و توانایی روحی به طور مستمر ترجیحا است کودکی با مدیریت خانواده و بعد هم وقتی بزرگ تر شدیم خود ما اینجا یک یادآوری می کنم ما یک واژه تربیت داریم تربیت توسط دیگران در مورد فرد ایجاد می شه پدر و مادر ما رو تربیت می کنه نظام آموزش و پرورش ما را تربیت می کند.

تربیت یک فرآیندی هست که از بیرون برای انسان شکل می گیره بعد مال دوره ای از زندگی انسان هست که او معمولا خودش رو برای خودش در واقع مسیر استقلالی رو انتخاب نکرده تحت تاثیر پدر مادر.

پس او تربیتش می کنه تحت تاثیر معلم و مدرسه است پس او را تربیت می کنم اما یک واژه ای دیگر هم ما در ادبیات دینیمان داریم و آن بحث تزکیه و تهذیب است.

تزکیه و تهذیب در واقع به نوعی مکمل تربیت است. فرقی با تربیت چیه او تزکیه و تهذیب هم مثل تربیت در راستای شکوفا کردن استعداد های انسان و در راستای در واقع تعالی بخشیدن به شخصه انسان است ولی فرقی با تربیت این است که تربیت از بیرون برای فرد شکل می گیره و او رو در بر می گیره اما تزکیه و تهذیب اتفاقی است که به شکل ارادی از درون انسان شکل می گیره، من وقتی بچه بودم پدرم منو تربیت کرده مادرم منو تربیت کرده معلم در مدرسه منو تربیت کرده.

ولی الان دیگه پدر و مادر یا معلم است یا تأثیری روی من ندارند یا تأثیر بسیار اندکی روی من دارند آیا رشد و تعالی من متوقف شده خیر متوقف نشده چرا چون من حالا انسان هوشمند و دارای اراده هستم که می توانم خودم تصمیم بگیرم، خودم را رشد دهم، خودم تصمیم بگیرم، روی رفتارهام اثر بگذارم، خودم تصمیم بگیرم.

در میان راه و بیراهه راه را انتخاب کنم، این دیگه اسمش تربیت نیست اسمش تهذیب است. و در واقع یک نوع فرآیند ارادی اختیاری درونی برای انسان هست که راه درست رو انتخاب کنه.

بنابراین اینکه عرض کردم یک سری از عوامل، عوامل درونیه و بهتره که از خانواده و در دوران کودکی شکل بگیرد، معنای این نیست که اگر پدر و مادرم موفق نشدن منو به خوبی تربیت کنن حالا راه برای تربیت من، راه برای انتخاب مسیر عقیفانه، برای زندگی من بسته باشه بلکه من به عنوان یک انسان در واقع متعهد به خودم و دوستدار تعالی و صلاح خودم می توانم خودم خودم را در مسیر این ورزش و ممارست و مراقبتی و خویشتن داری قرار بدهم.

و حالا خودم رو تزکیه بکنم، خودم رو تهذیب بکنم، خب اینا همه عوامل درونی است.

بعد اشاره کردیم بعضی از عوامل، عوامل بیرونی است. یکی از عوامل بیرونی رو گفتیم چه عاملی بود؟ مدیریت محرک های بیرونی جلوی بچه جعبه شکلات نگذاریم و او رو در واقع به لحاظ روانی و عاطفی شکنجه اش بکنیم که تو حق نداری شکلات بخوری بچه یا سرخورده و افسرده می شه یا یک خشم و انگیزه پنهان در او شکل می گیره که به محض اینکه پدر و مادرشون رو اون طرف بکنن در واقع بچه مثلا حمله ور بشه و به جای یک شکلات ده تا شکلات بخوره.

ما محیط رو ناسالم نکرده باشیم. ما خودمون رو در معاشرت هایی که ما رو به تجمل و چشم و هم چشمی وادار می کنه شرکت نکنیم و بعد بخوایم یه جور دیگه ای زندگی کنیم نه.

معاشرت هامون رو مدیریت کنیم چرا معاشرت هامون رو مدیریت نکنیم خودمون رو عذاب بدیم با کسانی معاشرت می کنیم که اون افراد هم با ما ارزش های مشترک دارن.

خودم باید تلاش کنم فضای عمومی هم باید به سمت اصلاح پیش برود و البته خدا هم برای تحقق این زیست عقیف خانه ی جامع الاطراف ان شالله کمک خواهد کرد موفق باشید.

والسلام علیکم.